

העשרת עשרת רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב ב, סז)

טוב להגיד ולשיר **נְהַיְנוּ נְהַיְנוּ נְהַיְנוּ** מאומן לזכות לכל הישועות

שבת האזינו

📖 (לב,ו) ... עם נבל ולא חכם ...

... אמר רבנו ז"ל שכל זמן שנשאר להאדם שום שכל עצמו אינו מקרב כלל, כמבאר על פסוק (דברים לב): "עם נבל ולא חכם" — עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו (בסימן קכ"ג - לקוטי מוהר"ן חלק א'). שעקר קבלת התורה היה רק על ידי זה, על ידי שסלקו את חכמתם לגמרי, כי אם היו מעמידים על חכמתם ושכלם לא היו יכולים לקבל את התורה.

כי כל השכל של כל העולם, אפלו של היראים והכשרים, כל זמן שלא זכו לשבר תאוות לבם לגמרי לגמרי, כמו עור המעבד ממש בלי שום שמץ ריח בעלמא, עדיין אין להם שום שכל כלל וכל שכלם הוא רק בבחינת המדמה שהוא כח הגוף כח הבהמיות, מאחר שלא פשטו את גופם עדיין לגמרי מבהמיות. וגם המדמה שלהם אינו מברר עדיין לגמרי, על כן עקר תקונם להתקרב לה' יתברך הוא על ידי אמונת חכמים, בחינת (שמות י"ד): ויאמינו בה' ובמשה עבדו, דהיינו להתקרב לצדיקים אמתיים ולהאמין במ ולבטל דעתו נגדם לגמרי, כאלו אין לו שום שכל כלל. (הלכות תפלין - הלכה ה', אות ל"ה)

📖 (לב,טו) ... וישמון ישרון ויבעט ...

... כמו שכשה' יתברך שולח לאדם טובות, בנים ועשירות וכל טוב יש שמכיר חסדי ה' וטובו עליו על ידי זה, ומתעורר להתקרב אליו בצדקה ומעשים טובים וכו', ויש חס ושלוש להפך, בבחינת "וישמון ישרון ויבעט וכו'"; כמוכן להפך, כשה' יתברך מנסה ומייסר את האדם ביסורין וצרות, חס ושלוש, ובוודאי כוונתו יתברך הוא הכל רק לטובה, כדי שיזכר על ידי זה לשוב אליו יתברך, כמו שכתוב (איוב ל'): "ויאמר כי ישובון מאון וכו'". אבל מחמת גדל כח הבחירה, יש לפעמים שאדרבא על ידי הצרות, חס ושלוש, נתעקם לבו ביותר מה' יתברך. (הלכות כלאי בהמה - הלכה ד', אותיות ד' ו')

📖 (לב,כח) ... כי גוי אבד עצות המה ...

עקר תקון התשובה הוא על ידי שלמות תקון העצה, כי באמת הכל חפצים ליראה את שמך ומתגעגעים לשוב לה' יתברך, אך אין יודעים עצה שלמה איך לשוב מני חשך אשר כל אחד נלכד בו כפי בחנתו. ובאמת עקר תקון העצה צריכין רק בעבודת ה', כי כל החכמות והעצות של העולם שאינם פועלים על ידי אלו העצות להתקרב לה' יתברך ולזכות לחיים נצחיים, כל אלו העצות אינם עצות כלל. מכל שכן כשמתרחקים על ידי אלו העצות מה' יתברך רחמנא לצלן. ועל עצות כאלו נאמר: כי גוי אובד עצות המה וכו'. וכתוב: ואין חכמה ואין תבונה ואין עצה נגד ה', הינו זאת החכמה ותבונה ועצה שהוא נגד רצון ה' יתברך אין נקרא בשם חכמה ועצה כלל.

כי מי שיש לו איזה מה בקדקדו, ראוי לו שיבין מאלו כי עקר העצות והתחבולות שצריך לחשב כל אחד הוא רק איך להנצל משאול תחתיות ומתחתיות. בפרט איך שרואין גדל גנות זה העולם שהוא מלא יגונות וכל ימיו כעס ומכאובות וסופו לעפר ישוב ומה יתרון לו להאדם בכל עמלו. ובוודאי היה ראוי לכל החכמים אפלו לחכמי אמות העולם שיתקבצו קלם יחד ויחשבו מחשבות וחכמות ותחבולות ועצות אמיתיות, מה הוא התכלית של זה העולם, ובשביל מה נברא האדם, ולבלות ימים ושנים על מחשבות ותחבולות אלו כמו שעשה אברהם אבינו וכל האבות הקדושים. בפרט עכשיו שכבר זכינו לקבל התורה

הקדושה הכלולה מתרי"ג עצות הקדושות, בוודאי ראוי לנו לשום כל חכמתנו ודעתנו, רק לקיים את דברי התורה הקדושה בפשיטות ובתמימות, וזה היא החכמה הגדולה מכל החכמות, וזה עקר שלמות תקון העצה אמיתית, כשזוכין על ידה לבוא לקיום התורה.

ועל כן התחיל דוד המלך עליו השלום ספרו (תהלים): אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, כי זה העקר להתרחק מעצת רשעים בתכלית הרחוק, ולחשב תמיד רק עצות איד לעבד את ה' באמת, ולקיים את התורה שנקראת עצה ותושיה, שזה בחינת תרי"ג עטין דאורייתא. (הלכות סכה - הלכה ז', אות ב' לפי אוצר היראה - עצה, אות י"ז)

📖 (לב,מו) ... וכפר אדמתו עמו ...

על ידי קדשת ארץ ישראל, זוכין לסליחות עוונות, בחינת "וכפר אדמתו עמו" - 'אדמתו' דייקא, שעל ידי אדמתו בחינת ארץ ישראל אדמת קדש, על ידי זה נתכפר עמו, כי על ידי זה מעוררין רחמי ה' יתברך שיסתכל לדון כל אחד ברחמיו לפי מקומו שיזכר כי אדמה ועפר אנחנו שירדנו למקום מגשם כל כך. (הלכות ערב - הלכה ה', אות ל"ז)

סיפור

(ספר נחל נובע ג' מנסיעתו וישיבתו באומין)

© ... בעת שהיה לו (לרבנו הקדוש) החולאת של ההוסט [שעול] שנסתלק על ידי זה, אמר פעם אחת להצדיק המפורסם המגיד מישרים מטירהאויצע: אם היו יודעים העולם איך הם צריכין אותי, היו כולם נופלים על פניהם ומבקשים ומתחננים לה' יתברך שאשוב לבריאותי, כי כל העולם צריכין אותי מאד מאד, עד שאי אפשר להם כלל להיות בלעדי.

© באומין קודם ראש השנה האחרון, היה מספר עם אנשים שלו מעניין הסתלקותו, שכבר הוא אצלו שלוש שנים אחר הסתלקותו כי מעת שבא עליו החולאת הוא נחשב בעיניו שכבר נסתלק מן העולם, ואמר שאינו יודע באיזה זכות הוא חי בנס כל שלוש שנים אלו וכו', אז ספרו אנשיו עמו והיו מתאנחים מאד, כי מה נעשה ועל מי יעזוב אותנו. והשיב: רק אתם תחזיקו עצמכם ביחד, אז תהיו אנשים כשרים. ולא כשרים בלבד אלא אפילו צדיקים וטובים תהיו. כי ה' יתברך יעזור לי בוודאי שיהיה כרצוני כאשר רציתי מכבר, כי בעזרת ה' גמתי ואגמר כרצוני בוודאי [בעזרת השם איך האב אויס גיפירט אין וועל אויס פירן]. ואמר שכל מי שייגע ויתחבר לאחד מאנשי שלומנו, בוודאי יהיה איש כשר באמת, ולא איש כשר בלבד אלא אפילו צדיק גמור כמו שאני רוצה. ועיין לקמן בעניין מעלת המתקורבים אליו.

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... אנחנו ישראל, יש לנו תורה, זה התורה - צדקה וחסד. לעזר, לרחם אחד על חברו. אם חברו צריך איזה דבר - לעזר לו, לרחם, רחמנות, אבל לא לפחד. אדרבא לשמוח מאד, אם השם יתברך מזמין מצוה צריכים לשמוח, להודות ולהלל להשם על המתנה, זה מתנת חנם, "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו, ברוך אתה השם נותן התורה!"

זו מתנה טובה אם השם יתברך מזמין איזה מצוה, לא לפחד ממצוה. כל הבריאה נבראה רק בשביל התורה, בשביל לקיים התורה. הבנים גם-כן, כשרואים שהאבא הוא מפחד מצוה, אז הם מפחדים גם-כן, "מי יודע מה זה?"

זו מצוה - צדקה וחסד, זה המדה של ישראל, רחמנות! לרחם! לא כמו בהמה, אין לה שום רחמנות כלום, אכזרית כזה, חיות, בהמות. אנחנו ישראל עם אחד בעולם, כלם הם בהמות, אין להם שום דעות, שום שכל, שום לב, כמו בהמה, הם לא קבלו התורה. אם לא התורה - אין שום רחמנות בעולם!

היום בזמן הזה יתגלה קצת רבי נחמן מברסלב, שהוא למעלה מן התורה, מכל הצדיקים!

הוא בא לעולם לתקן כל העולם, כל הרשעים, כל הטמאים. כלם יהיו נקיים ויהיו ביחד עם ה' יתברך, עם התורה. רבנו נחמן זה השרש והעקר. כל דבור שיצא מפיו קדוש עולה על הכל. כל דבור של רבנו ז"ל - מן השמים, מן ה' יתברך בעצמו. כל הדבורים שלו הם דברי ה' ממש! יש כבר עצות מרבנו הקדוש - מן ה' יתברך, רבנו הקדוש הוא קבל מה' יתברך! אם רבנו הקדוש היה מתגלה בעולם - היה העולם כלם צדיקים קדושים אמתיים...

עכשיו צריך לבוא בעולם האור של רבנו הקדוש, שהוא הרבי של כל התורה, של כל הצדיקים. מתגלה בעולם פלאות כאלה, חכמה כזה, אמת כזה שעדיין לא נתגלה בעולם, וזהו רבנו הקדוש, הוא המפתח של הכל. הבעל-דבר סוגר, ורבנו הקדוש פותח! רבנו הקדוש פותח כל השערים של התשובה ושל הכל, של כל התקונים. כל המפתחות אצלו, והוא פותח במפתח אחד כל האורות! דבר כזה עוד לא היה בעולם...

העקר הוא רק רבנו הקדוש, זה צריך להאיר לכל העולם, לכל ישראל. כל זמן שזה עדיין לא נתגלה - אין לנו כלום!

העולם בלי רבנו הוא... אין לו כלום, אין לו שום חיות כלל. רבנו הקדוש הוא עלה על כל החכמות, על כל התורה, על כל הצדיקים, על הכל. רבנו הקדוש הוא האבא, הוא האמא, הוא הכל. הוא התורה, הוא האמונה, הוא הכל! הכל רבנו! בלי רבנו אנחנו חסרים הכל, בלעדיו אין לנו כלום. עם רבנו הקדוש - הכל, הכל טוב...

מכתב

(אפי הנחל א' - מכתב כ"ו)
ב"ה, י"ט אלול תשי"ט.

ידיד לבי, החכם ומבין האמת מי הוא

העבד הרוכב על הסוס ומי הוא השר המושל האמתי. עושה חדשות יחדש עליו שנה טובה ומאירה, שיאירו שערי לבו באור הדעת של הצדיק רועה ישראל האמתי, באופן שיזכה להתחיל מעתה להתקרב לה' יתברך באמת ובתמים כל ימי חייו, לחיים טובים ארכים ולשלום.

כשמגיע השנה להיות נגמרת ונפסקת, היינו בחדש האחרון של השנה, הוא חדש אלול, שאז הם ימי רצון וכסופים דקדשה, בוודאי צריך להתעורר ולהתחזק מאד ברצונות וכסופים גדולים לה' יתברך, ולבקש ולדרש ולחקר דרך לתשובה, כל אחד ממקום אשר הוא שם, ולהכין עצמו לקבל הבריאה החדשה של שנה הבאה, ולהזכיר את עצמו שהולך ראש השנה הקדוש, יום קדוש כזה שבו ממקום שבו משם בחידות ושירים נפלאים מאד. בכך צריך האדם לשתף עצמו גם-כן לזה, ולהתפלל בחשק והתלהבות חדש, ולהמשיך על עצמו זכות וכח האיש חסד האמת הגדול במעלה מאד, שעל-ידו עקר קיום העולם והבריאה כלה שנברא אז, כמו שכתוב: זה היום תחלת מעשיך.

יש שני צפירים, אחד זכר ואחד נקבה והם רק זוג אחד בעולם, והשני צפירים הני"ל נתנו ונתרחקו זה מזה עד שאין יכולים למצא אחד את חברו, וכשמגיע הלילה אז מיללין בקול יללה גדולה מאד, כי כל אחד מילל על זוגו. והשני צפירים אלו מרמזים בשרשם על יחוד קדשא בריך הוא וכנסת ישראל שעקר הגאולה תלוי בחבור שני הצפירים אלו. ויש צדיק אחד שיש לו צוואר יפה ונפלא מאד וקול נפלא מאד, וכל מיני קולות שבעולם כלם הוא יכול להוציאם בקולו, היינו כי הוא יכול לכוון לעשות בקולו כמו כל מיני הקולות שיש בעולם של כל מיני חיות ועופות ושל כל מיני כלי שיר

וכיוצא בזה. וגם הוא יכול להשליך קולות, היינו שבמקום שהוא מוציא הקול לא יהיה נשמע הקול כלל, רק ברחוק יהיה נשמע שם הקול, ועל-ידי זה הוא יכול להמשיך ולחבר השתי צפירים הרחוקים שנתנו זה מזה ולייחדם זה עם זה ולהשקיע יללתם ולגמור התקון בשלמות.

כי עקר הגאולה תלוי בחבור שני הצפירים הני"ל. אך מחמת שיש הבלי עולם, וזה הצדיק הני"ל אינו רוצה להוציא שום הבל ורוח ונשימה בהבלי העולם, על-כן הוא דייקא נראה בעיני העולם כמו שצווארו עקם, כי הוא באמת מעקם צווארו לגמרי מהבלי העולם ואינו רוצה להוציא שום הבל ורוח בהבלי העולם. אבל באמת אין צווארו עקם כלל, רק אדרבא יש לו צוואר שווה ויפה מאד וכו' כני"ל, וסוף כל סוף בוודאי יחזיר למוטב את כל העולם וכל העולם יתקן על-ידו בשלמות.

הדורש שלומו ומאחל לו שנה טובה ומברכה ממקור הברכה, המזכירו תמיד לפני ה' יתברך ומעתייר בעד אריכת ימיו בנעם העליון, ודרישת שלום וברכת שנה טובה לכל הנלווים אליו.

ישראל דב אודעסר

עצות ותפילות

(עצות המבוררות - יום הכיפורים - אות א')

יום כפור הוא כלליות כל ימות השנה, כי יום זה מחיה את ימי השנה כולה. ועל ידי קדושת יום הכפורים מתקן הלב, היינו שרצונותיו יהיו רק לה' יתברך. ועל ידי זה מתבטלים כל מיני מחלוקת בגשמיות וברוחניות, ונעשה שלום. ועל ידי זה נמשכת שמחה לאדם.

... וזכני ברחמיך הרבים לקבל יום הכפורים הקדוש בקדושה גדולה ובשמחה רבה וחדוה עצומה. ואזכה לקיים כל החמשה עינויים ביום הכפורים בתכלית השלמות

כראוי, ולהתפלל כל החמשה תפלות ביום הכפורים כבוונה עצומה ונוראה, להתוודות בכל מיני (דוים, ולהתחרט על העבר בחרטה גמורה ולעזוב באמת דרכי הרע ומחשבותי הרעות והמבולבלות, ולקבל עלי בקבלה חזקה ונכונה לבל אשוב עוד לכסלה, ולבל אעשה עוד הרע בעיניך כאשר עשיתי, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת בשמחה ביראה ואהבה, ולבכות הרבה מתוך שמחה.

מלא רחמים, זכני לקדושת יום הכפורים האיום והנורא והנשגב מאד, כי הוא יום זה גדול וקדוש ונורא ואיום ואדיר, יום אחד בשנה אשר בחרת בו לעמד, לסלוח עוונותיהם ולכפר פשעיהם ביום הנורא הזה. רחם עלינו וזכנו לקבל יום הגדול והנורא הזה כראוי, ולשוב בתשובה שלמה באמת, באופן שתסלח ותמחול ותכפר לנו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו העצומים והרבים והכבדים יותר מחול הים.

ותעזרנו בזכות עוצם קדושת היום הקדוש הזה, ובזכות התענית הקדוש של יום הנורא הזה, יום צום הכפורים, שזוכה על ידי זה להכניע אצלנו כל הרצונות אליך תתברך, להכניע ולשבר ולבטל כל מיני רצונות שלנו כנגד רצונך, עד שלא יהיה לנו שום רצון ולא שום תאוה כנגד רצונך כלל, באופן שנוכה להיות כרצונך תמיד, ולבלי לסור מרצונך ימין ושמאל, ועל ידי זה נזכה שאתה ברחמיך תבטל רצון אחרים מפני רצוננו, ויתבטל מאתנו כל מיני מחלוקת שבעולם, הן מחלוקת מבני העולם, הן מחלוקת שבעצמי, אשר עתה "אין שלום בעצמי מפני חטאתי". וכל מה שאני רוצה לעשות איזה דבר שבקדושה יש לי מניעות רבות ועצומות בלי שיעור, ועיקר הוא מניעות המ"ח והלב. והכל אזכה לבטל על ידי התענית הקדוש של יום הכפורים הכלול מכל הימים של כל השנה, כמו שכתוב: **גלמי ראו עיניך ועל ספרך כולם יכתבו ימים יוצרו ולו אחד בהם.** ודרשו רבותינו זכרונם לברכה, זה יום הכפורים.

רחם עלינו וזכנו לשוב בתשובה שלמה באמת בכל השנה, ובפרט ביום הכפורים הקדוש, ועזרנו להתענות התענית של יום הכפורים בקדושה נוראה ועצומה ובשמחה וחדוה רבה באמת, באופן שאזכה על ידי זה לקדש עצמי מעתה ולידע איך להתנהג בעניין התעניות בכל השנה כולה, ולהיות כרצונך הטוב באמת, למען לא אבוש ולא אכלם ולא אכשל לעולם ועד. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ק"ג)

128 א"פ